

بسم الله الرحمن الرحيم

از همه‌ی کارکنان عزیز و زحمتکش این بیمارستان خیلی متشرکم؛ مخصوصاً از سرپرست محترم بیمارستان و کادرهای پزشکی و پرستاری و فنی و دیگر دست‌اندرکاران، که این بیمارستان را مرتب و مجهر نگهداشته‌اند. این، بحمدالله آبروی کشور است. این چند روزی هم که من در اینجا بودم، وضع بیمارستان به‌طور قهقهی و طبیعی خودش را نشان می‌دهد و همه چیز حکایت از این می‌کند که بحمدالله برای حفظ بیمارستان از لحاظ تجهیزات، از لحاظ آبرومندی وضع عمومی و از لحاظ پزشکی و درمان بیماران، زحمت کشیده می‌شود. من، هم به خاطر خودم و هم بخصوص به خاطر وضع بیمارستان، از شما تشکر می‌کنم.

آرزوی ما این است که بتوانیم امثال این بیمارستان و خود این بیمارستان را چندان توسعه بدھیم که همه‌ی مردم این کشور بتوانند در هنگام نیاز، از امکاناتی نظیر این امکانات استفاده کنند؛ چون بیماری و عوارض جسمی، برای همه کس، مخصوصاً برای قشرهای کم‌درآمد، یک امر طبیعی و قهری است. آن روزی که ما بتوانیم این‌گونه امکانات را برای همه‌ی مردم فراهم کنیم، آن روز برای ما عید است؛ امیدواریم که آن روز برسد.

بحمدالله همینجا هم پیشافت کرده است. من در سال 60، چند هفته‌ی در همین بیمارستان بستری بودم. (۱) این چندساله نیز دورادور متوجه و مراقب وضع اینجا بوده‌ام؛ می‌دانم که زحمات زیادی کشیده شده است. خوشبختانه حال اداره بیمارستان وضعیت خوبی دارد؛ هم آقای دکتر ملکی (۲) و هم آقای دکتر متکلم (۳) و هم پزشکان و پرستاران و مسؤولان گوناگون، زحمت می‌کشند.

یک جمله عرض کنم که این مربوط به همه‌ی کارکنان یک بیمارستان است. آن جمله این است که شغل خدمت به بیماران، یکی از شریفترین شغلهاست. از آن کسی که این راهرو یا آن ملافه‌ها را تمیز می‌کند، تا آن کسی که مشاغل حساس و مهم و دارای تأثیرات بیشتر را عهده‌دار است، به همان اندازه به بیمار کمک می‌کنند. هر کدام از شماها، مخصوصاً پزشکان و پرستاران، به نحوی کمک می‌کنند. کمک به بیمار به هر نحو، یکی از بهترین و شریفترین مشاغل است؛ زیرا دل انسانها را از شما شاد می‌کند. بعضی از مریضهای قلبی جراحی دارند، بعضی جراحی ندارند، بعضی نوبتشان نشده، بعضی در حال انتظارند، بعضی نمی‌دانند چه کسالتی دارند. شاد کردن دل یک انسان محتاج کمک، علاوه بر آن که یکی از صدقات و خدمات است، خدا را هم راضی می‌کند. راضی کردن خدا و خشنود کردن ذات مقدس پروردگار و هر کاری که در آن رضای خداوند باشد، با هیچ چیز مادی قابل اندازه‌گیری و مقایسه نیست.

من بیش از این مطلبی عرض نمی‌کنم؛ فقط همین اندازه به یاد می‌آورم که امام راحل عظیم الشأن ما هم مدتی در همین بیمارستان بستری بودند. این، یک پرونده و سابقه‌ی بسیار بالرزشی برای بیمارستان شمامست. خیلی متشرکم.

والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته

1) به خاطر سوعه‌قصدی که در تاریخ 1360/4/6 به هنگام سخنرانی معظم‌له در مسجد ابوذر تهران انجام گرفت.

2) قائم مقام رئیس بیمارستان قلب شهید رجایی

3) رئیس بیمارستان قلب شهید رجایی